

На основу члана ИВ. 4.а) Устава Босне и Херцеговине, Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине на сједници Дома народа, одржаној 29. јуна 2005. године, и на сједници Представничког дома, одржаној 29. јуна 2005. године, усвојила је

ЗАКОН О КОНКУРЕНЦИЈИ

(„Службени гласник БиХ“, бр. 48/05, 76/07 и 80/09)

НЕСЛУЖБЕНИ ПРЕЧИШЋЕНИ ТЕКСТ

И. ОПШЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1. (Предмет)

Овим законом уређују се правила, мјере и поступци заштите тржишне конкуренције, надлежности и начин рада Конкуренцијског вијећа на заштити и промоцији тржишне конкуренције у Босни и Херцеговини.

Члан 2. (Примјена)

(1) Овај закон примјењује се на сва правна и физичка лица која се посредно или непосредно баве производњом, продајом роба и пружањем услуга учествују у промету роба и услуга и која могу својим дјеловањем спречавати, ограничавати или нарушавати тржишну конкуренцију на цијелој територији Босне и Херцеговине или значајнијем дијелу тржишта (у даљњем тексту: привредни субјекти), и то на:

- а) привредна друштва, предузећа и предузетнике и њихова удружења без обзира на облик власништва, сједиште или пребивалиште;
- б) органе државне управе и локалне самоуправе, када посредно или непосредно учествују или утјечу на тржиште;
- ц) остала физичка и правна лица која непосредно или посредно, стално, повремено или једнократно учествују на тржишту, без обзира на правни статус, на облик власништва, сједиште или пребивалиште, као што су удружења, спортске организације, установе, задруге, носиоци права интелектуалне својине.

(2) Овај закон примјењује се и на привредне субјекте који имају контролу над другим привредним субјектом, те на привредне субјекте под њиховом контролом. Привредним субјектом под контролом другог привредног субјекта сматра се привредни субјект у којем други привредни субјект непосредно или посредно:

- а) има више од половине удјела или дионица, или
- б) може остваривати више од половине гласачких права, или
- ц) има право на постављање више од половине чланова управе, надзорних одбора, односно одговарајућег тијела за управљање, те вођење послова, или
- д) на други начин има право на управљање пословањем привредног субјекта.

(3) Овај закон примјењује се и на привредне субјекте са сједиштем и пребивалиштем у иностранству, ако њихово дјеловање производи значајан ефект на тржиште Босне и Херцеговине или на значајнијем дијелу тржишта

Члан 3. (Релевантно тржиште)

(1) Релевантно тржиште, у смислу овог закона, одређује се као тржиште одређених производа и/или услуга који су предмет обављања дјелатности привредних субјеката на одређеном географском подручју.

(2) Релевантно тржиште производа и/или обухвата све производе и/или услуге које потрошачи и/или корисници сматрају међусобно замјењивим, под прихватљивим условима, имајући у виду нарочито њихове битне карактеристике, квалитет, уобичајну намјену, начин употребе, услове продаје и цијене.

(3) Релевантно географско тржиште обухвата цјелокупан или значајан дио територије Босне и Херцеговине на којем привредни субјекти дјелују у продаји и/или куповини релевантног производа и/или услуга под једнаким или довољно уједначеним у условима и који то тржиште битно разликују од услова конкуренције на сусједним географским тржиштима.

(4) У одређеним случајевима релевантно географско тржиште може бити утврђено на међународном нивоу.

(5) Конкуренцијски савјет подзаконским актом ће прописати ближе критерије и начин утврђивања релевантног тржишта.

ИИ. ЗАБРАЊЕНА КОНКУРЕНЦИЈСКА ДЈЕЛОВАЊА

Члан 4. (Споразуми)

(1) Забрањени су споразуми, уговори, поједине одредбе споразума или уговора, заједничка дјеловања, изричит и прешутни договори привредних субјеката, као и одлуке и други акти привредних субјеката (у даљњем тексту: споразуми) који за циљ и посљедицу имају спречавање, ограничавање или нарушавање тржишне конкуренције на релевантном тржишту, а који се односе на:

- а) директно или индиректно утврђивање куповних и продајних цијена или било којих других трговинских услова;
- б) ограничавање и контролу производње, тржишта, техничког развоја или улагања;
- ц) подјелу тржишта или извора снабдијевања;
- д) примјену различитих услова за идентичне трансакције с другим привредним субјектима, доводећи их у неповољан положај у односу на конкуренцију;

е) закључивање таквих споразума којима се друга страна условљава да прихвати додатне обавезе које по својој природи или обичајима у трговини нису у вези с предметом споразума.

(2) Споразуми забрањени у складу са ставом (1) овог члана су ништавни.

(3) Споразуми из става (1) овог члана нису забрањени ако доприносе унапрјђењу производње или дистрибуције робе и/или услуга унутар Босне и Херцеговине, или промоцији техничког и економског развоја, при чему потрошачима омогућавају правичан удио користи која из њих произилази, а који:

а) намећу само ограничења неопходна за постизање циљева и

б) не омогућавају искључивање конкуренције у битном дијелу предметних производа или услуга.

Члан 5. (Појединачна изузећа)

(1) Конкуренијски савјет, на захтјев једне или више странки у споразуму може донијети рјешење о појединачном изузећу од забране споразума из члана 4. став (1) овог закона, ако споразум испуњава услове из члана 4. став (3) овог закона.

(2) Ако Конкуренијски савјет у року из чл. 41 став (1) точка б) овог Закона није донио рјешење, сматра се да је предметни споразум изузет од забране прописане у члану 4. став (1) овог закона.

(3) Конкуренијски савјет може, по службеној дужности или на захтјев странке, већ изузети споразум из става (1) овог члана поново преиспитати, уколико утврди:

а) да је рјешење донесено на основу непотпуних и нетачних података и информација;

б) да су материјални услови и чињенице на релевантном тржишту значајно промијењени;

ц) да једна од страна у споразуму дјелује супротно обавезама утврђеним од стране Конкуренијског вијећа.

(4) Уколико Конкуренијски савјет утврди да је дошло до кршења у смислу става (3) овог члана, може поништити, укинути или измијенити рјешење.

Члан 6. (Садржај и трајање појединачног изузећа)

(1) Појединачно изузеће може садржавати услове и забране.

(2) Појединачно изузеће има ограничен рок важења, с тим да оно не може трајати дуже од пет година.

(3) Рок из става (2) овог члана може се на захтјев странака поново продужити за највише пет година, ако се докаже да споразум и даље задовољава услове из члана 4. став (3) овог закона.

(4) Захтјев за продужење рока важења појединачног изузећа, странке подносе Конкуренијском савјету најкасније четири мјесеца прије истека рока важења.

(5) Појединачно изузеће важи од дана закључења споразума, а када садржи услове и забране важи од дана доношења, односно најкасније од дана испуњења услова.

Члан 7. (Групна изузећа)

(1) Конкурентијски савјет усвојит ће сљедећа групна изузећа за провођење одредби члана 4. став (3) овог закона, и то:

- а) хоризонталне споразуме, а посебно о истраживању, развоју и специјализацији;
- б) вертикалне споразуме, а посебно споразуме о искључивој дистрибуцији, селективној дистрибуцији, искључивој куповини и франшизи;
- ц) споразуме о трансферу технологије, лиценци и *кноњ хоњ*;
- д) споразуме о дистрибуцији и сервисирању моторних возила;
- е) споразуме о осигурању.

(2) Конкурентијски савјет подзаконским актима ће ближе дефинирати групне споразуме из става (1) овог члана, а посебно:

- а) ограничења или уговорне одредбе које могу бити садржане у споразуму;
- б) уговорне одредбе које морају бити садржане у споразуму;
- ц) њихово трајање и остале услове који морају бити испуњени.

(3) Споразуми који испуњавају услове из члана 4. став (3) овог закона не морају се подносити на оцјену Конкурентијског савјета ради појединачног изузећа из члана 5. овог закона.

(4) Конкурентијски савјет, по службеној дужности или на захтјев странке, може покренути поступак за оцјену појединог споразума из става (3) овог члана ако његови ефекти не испуњавају услове из члана 4. став (3) овог закона.

Члан 8. (Споразуми мале вриједности)

(1) Одредбе члана 4. став (1) овог закона не примјењују се на споразуме мале вриједности.

(2) Споразумом мале вриједности сматра се споразум ако је заједничко тржишно учешће учесника споразума и привредних субјеката под њиховом контролом на релевантном тржишту незнатно, изузев тешких ограничења.

(3) Споразуми мале вриједности у смислу овог закона су:

а) ако укупни тржишни удјел учесника споразума на релевантном тржишту не премашује 10% у случају када је споразум закључен између привредних субјеката који су стварни или потенцијални конкуренти, односно када дјелују на истом нивоу производње или трговине;
б) ако тржишни удјел сваке од страна на релевантном тржишту не премашује 15% у случају када је привредни споразум закључен између привредних субјеката који нису стварни или потенцијални конкуренти, односно када дјелују на различитим нивоима производње или трговине;
ц) споразуми у којима је тешко одредити да ли се ради о споразуму између конкурентних или привредних субјеката који нису конкурентни, код којих ће се примијенити праг до 10% удјела на релевантном тржишту.

(4) Конкурентијски савјет подзаконским актом ће ближе дефинирати услове и критерије које споразуми мале вриједности морају испуњавати, као и тешка ограничења.

Члан 9. (Доминантан положај)

(1) Привредни субјект има доминантан положај на релевантном тржишту роба или услуга, ако се због своје тржишне снаге може понашати у значајној мјери независно од стварних или могућих конкурената, купаца, потрошача или добављача, такођер узимајући у обзир удио тог привредног субјекта на релевантном тржишту, удјеле које на том тржишту имају његови конкуренти, као и правне и друге запреке за улазак других привредних субјеката на тржиште.

(2) Претпоставља се да привредни субјект има доминантан положај на тржишту роба или услуга ако на релевантном тржишту има удио већи од 40%.

(3) Претпоставља се да више привредних субјеката има доминантан положај на тржишту роба и/или услуга ако на релевантном тржишту два или три привредна субјекта имају заједно тржишно учешће веће од 60%.

(4) Претпоставља се да више привредних субјеката има доминантан положај на тржишту роба и/или услуга ако на релевантном тржишту четири или пет привредних субјеката имају заједно тржишно учешће веће од 80%.

(5) Конкурентијски савјет подзаконским актом ће ближе дефинирати категорију доминантног положаја.

Члан 10. (Злоупотреба доминантног положаја)

(1) Забрањена је свака злоупотреба доминантног положаја једног или више привредних субјеката на релевантном тржишту.

(2) Злоупотреба доминантног положаја посебно се односи на:

а) директно или индиректно наметање нелојалних куповних и продајних цијена или других трговинских услова којима се ограничава конкуренција;

- б) ограничавање производње, тржишта или техничког развоја на штету потрошача;
- ц) примјену различитих услова за исту или сличну врсту послова с осталим странама, чиме их доводе у неравноправан и неповољан конкурентски положај;
- д) закључивање споразума којима се условљава да друга страна прихвати додатне обавезе које по својој природи или према трговинском обичају немају везе с предметом таквог споразума.

Члан 11. (Рјешење о злоупотреби доминантног положаја)

(1) Конкурентијски савјет, на основу чл. 9. и 10. овог закона, доноси одговарајуће рјешење којим:

- а) утврђује доминантни положај и поступања привредних субјеката којим се злоупотребљава тај положај и спречава, ограничава или нарушава тржишна конкуренција, те трајање таквог понашања;
- б) забрањује свако даљње поступање привредног субјекта;
- ц) одређује рокове и мјере за отклањање штетних посљедица таквог поступања;
- д) одређује привредном субјекту да обави и друге одговарајуће мјере које доприносе осигуравању конкуренције између привредних субјеката на релевантном тржишту, те рокове за њихово извршавање.

(2) Ако Конкурентијски савјет није донијело рјешење у року из члана 41. став (1) точка ц) овог закона, сматра се да се закљученим споразумом односно поступањем привредног субјекта не злоупотребљава доминантан положај.

(3) Уколико није донесено рјешење из става (2) овог члана, на посебан захтјев привредног субјекта, Конкурентијски савјет доноси рјешење, у складу с процедуром овог закона, да закљученим споразумом, односно поступањем привредни субјект не злоупотребљава доминантан положај.

Члан 12. (Концентрација)

(1) Концентрацијом, у смислу овог закона, сматра се:

- а) спајање или припајање независних привредних субјеката или дијелова привредних субјеката;
- б) стјецање контроле или превладавајућег утјецаја једног, односно више привредних субјеката над другим, односно над више других привредних субјеката или дијелом другог привредног субјекта, односно дијеловима других привредних субјеката, и то:
 - 1) стјецањем куповином већине дионица или удјела основног капитала; или
 - 2) стјецањем већине права гласа; или
 - 3) на други начин, у складу с одредбама закона који регулирају оснивање привредних субјеката и њихово управљање;
- ц) заједничко улагање на дугорочној основи, два или више независних привредних субјеката, који дјелују као независан привредни субјект.

(2) Стјечање контроле у смислу става (1) овог члана остварује се путем права, закључивањем споразума или другим средствима којима један или више привредних субјеката, било посебно, било заједнички, узимајући у обзир све правне и чињеничне околности, стјечу могућност остваривања доминантног утјецаја над једним или више привредних субјеката.

(3) Концентрацијом, у смислу става (1) овог члана, не сматра се:

а) када банкарске и друге финансијске институције или осигуравајућа друштва, у свом редовном пословању, привремено стекну дионице или удјеле с намјером њихове даље продаје и ставе их на продају најкасније у року до 12 мјесеци, и ако у наведеном року власништво на те удјеле није употријебљено на начин да то утјече на конкурентно понашање тог правног субјекта, односно да не предузима мјере којима се нарушава, ограничава или спречава тржишна конкуренција. Конкурентносни савјет може продужити рок на захтјев странке ако привредни субјект докаже да трансакцију није могуће провести у утврђеном року;

б) кад дође до стјечања контроле над привредним субјектом од лица које обавља функцију стечајног или ликвидационог управника у смислу закона о стечају и ликвидацији;

ц) кад заједничко улагање за циљ има координацију тржишних активности између два или више привредних субјеката који задржавају своју независност, при чему ће овакво заједничко улагање бити оцјењивано у складу с чланом (4) овог закона.

Члан 13.

(Забрањене концентрације)

Забрањене су концентрације привредних субјеката које као резултат имају значајно нарушавање ефикасне тржишне конкуренције, на цијелом тржишту Босне и Херцеговине или на њеном значајнијем дијелу, а посебно којима се ствара нови или јача постојећи доминантни положај.

Члан 14.

(Укупни приход за контролу концентрације)

(1) Намјеравану концентрацију привредних субјеката, из члана 12. став (1) овог закона, учесници концентрације су обавезни пријавити, и то када су испуњени сљедећи услови:

а) да укупни годишњи приход свих учесника концентрације остварен продајом роба и /или услуга на свјетском тржишту износи 100.000.000 КМ по завршном рачуну у години која је претходила концентрацији; и

б) да укупни годишњи приход сваког од најмање два привредна субјекта учесника концентрације остварен продајом роба и /или услуга на тржишту Босне и Херцеговине износи најмање 8.000.000 КМ по завршном рачуну у години која је претходила концентрацији, или ако је њихово заједничко учешће на релевантном тржишту веће од 40%.

(2) У укупни годишњи приход из става (1) овог члана неће се рачунати приход који ти привредни субјекти остваре међусобном размјеном.

(3) У случају кад се концентрација из члана 12. став (1) овог закона односи на спајање или припајање дијела или дијелова једног или више привредних субјеката, без обзира да ли ти дијелови имају статус правног лица, при израчунавању прихода из става (1) овог члана обрачунават ће се само приход оних дијелова привредног субјекта који су предмет контроле концентрације.

(4) Двије или више концентрација из става (3) овог члана проведене у временском периоду краћем од двије године сматрат ће се једном концентрацијом (више сукцесивних стјецања дијелова привредног субјекта), извршеном на дан посљедње од ових концентрација.

Члан 15.

(Укупан приход у банкама, другим финансијским институцијама и осигуравајућим друштвима)

У сврху контроле концентрације у банкама, другим финансијским институцијама и осигуравајућим друштвима, умјесто годишњег укупног прихода узима се сљедеће:

а) за правна лица која се баве пружањем финансијских услуга, након одбијања индиректних пореза који се односе на њих, узима се збир сљедећих прихода:

1) приход од камата и слични приходи;

2) приход од вриједносних папира:

2. 1. приход од дионица и других вриједносних папира које имају промјенљиву добит,

2. 2. приход од удјела у привредним субјектима,

2. 3. приход од дионица у повезаним привредним субјектима;

3) потраживање провизије;

4) нетопрофит од финансијских операција; и

5) други приходи из пословања.

б) за осигуравајућа друштва и друштва која се баве пословима реосигурања вриједност бруто премија која укључује уплаћене и потраживане износе који се односе на уговоре о осигурању који су закључени од или у име осигуравајућих друштава, укључујући такођер и премије реосигурања, након одбијања пореза и парафискалних такси које се наплаћују на основу износа индивидуалних премија или у односу на укупан износ премија.

Члан 16.

(Пријава концентрације)

(1) Привредни субјекти, учесници концентрације обавезни су поднијети пријаву концентрације у смислу чл. 12. и 14. овог Закона, у року од 15 дана од дана закључења споразума, објављивања јавне понуде дионица или стицања контроле, зависно од тога шта наступи раније.

(2) Пријава концентрације може се поднијети и када учесници концентрације докажу своју намјеру за концентрацијом закљученим начелним споразумом, меморандумом о разумијевању, писмом намјере потписаним од свих учесника концентрације или јавним објављивањем намјере понуду куповине.

(3) У случају када контролу над цијелим или дијеловима једног или више привредних субјеката стиче други привредни субјект, пријаву подноси привредни субјект који стиче контролу, а у свим осталим случајевима привредни субјекти подносе заједничку пријаву.

(4) Конкуренцијски савјет дужан је објавити податке из пријаве концентрације у дневним новинама, а нарочито:

- а) називе привредних субјеката учесника у концентрацији;
- б) облик концентрације; и
- ц) привредни сектор у оквиру којег се концентрација врши.

Члан 17.

(Процјена намјераване концентрације)

Конкуренцијски савјет приликом процјене намјераване концентрације анализира ефекте који за посљедицу имају значајно нарушавање тржишне конкуренције, односно да ли се таквом концентрацијом ствара или јача доминантан положај, а нарочито:

- а) структуру релевантног тржишта;
- б) ефекте концентрације на остале стварне и потенцијалне конкуренте;
- ц) положај учесника у конкуренцији, њихове тржишне удјеле, економску и финансијску снагу;
- д) могућност и избор добављача и корисника;
- е) економске, правне и друге препреке уласка на тржиште;
- ф) ниво унутрашње и међународне конкурентности учесника у концентрацији;
- г) трендови понуде и потражње релевантних роба и/или услуга;
- х) трендове техничког и економског развоја;
- и) интересе потрошача.

Члан 18.

(Рјешење о концентрацији)

(1) Ако Конкуренцијски савјет утврди да би провођење концентрације из чл. 12. и 14. овог закона могло имати за посљедицу негативне ефекте који могу значајно нарушавати конкуренцију на релевантном тржишту, донијет ће закључак о покретању поступка.

(2) Конкуренцијски савјет након завршетка поступка, у роковима из члана 41. овог закона, донијет ће рјешење којим се:

- а) концентрација оцјењује допуштеном;
- б) концентрација оцјењује недопуштеном;
- ц) концентрација оцјењује условно допуштеном.

(3) Конкуренцијски савјет ће у рјешењу, из става (2) тачка ц) овог члана, којим се оцјењује концентрација условно допуштеном, одредити мјере, услове и рокове њиховог испуњавања.

(4) Учесници концентрације из става (2) тачка ц) овог члана, у правилу, могу наставити провођење концентрације тек након испуњавања мјера и услова и рокова из става (3) овог члана, осим ако Конкуренцијски савјет из нарочито оправданих захтјева не утврди другачије.

(5) Конкуренцијски савјет на основу информација и документације достављене уз пријаву концентрације, степена вјероватноће повреде правила конкуренције таквом концентрацијом и процјене да намјеравана концентрација нема за посљедицу негативне ефекте може донијети рјешење у року до 30 дана.

(6) У случају када Конкуренцијски савјет у року од 30 дана, у складу са ставом (5) овог члана, од дана издавања потврде о пријему комплетне и уредне пријаве из члана 30. овог закона не донесе закључак о покретању поступка оцјене концентрације, сматрат ће се да је концентрација допуштена.

(7) Ако Конкуренцијски савјет у роковима из члана 41. овог закона не донесе рјешење о концентрацији, сматра се да је концентрација допуштена.

(8) Конкуренцијски савјет, по службеној дужности и на захтјев странке, може измијенити рјешење из става (2) овог члана када странке не могу испунити неке од услова или крше неку од мјера одређену рјешењем Конкуренцијског савјета, због околности које се нису могле предвидјети и избјећи и које не зависе од воље странака.

(9) Концентрације се неће моћи провести прије доношења рјешења којим се потврђује усклађеност предметне концентрације из чл. 12. и 14. овог закона.

(10) Одредба става (9) овог члана не спречава провођење јавне понуде дионица која је пријављена надлежним органима у складу с важећом легислативом, као и активности стјечања контроле над привредним субјектима регулиране другим прописима.

Члан 19.

(Мјере након провођења недопуштене концентрације)

(1) Конкуренцијски савјет ће по службеној дужности или на захтјев странке посебним рјешењем одредити неопходне мјере за осигурање слободне тржишне конкуренције на релевантном тржишту, те одредити рокове за њихово извршење у случајевима:

- а) када је концентрација проведена противно рјешењу Конкуренцијског вијећа којим се иста оцјењује недопуштеном у смислу члана 18. став (2) тачка б) овог закона;
- б) када је концентрација проведена без подношења пријаве о намјери концентрације, а довела је до значајног нарушавања тржишне конкуренције, у смислу члана 13. овог закона;

(2) Рјешењем из става (1) овог члана Конкуренцијски савјет нарочито може:

- а) наложити да се стечене дионице или пословни удјели отуђе (пренесу);
- б) забранити или ограничити остваривање права гласа везаног уз дионице или удјеле у привредним субјектима учесницима концентрације и престанак контроле заједничког улагања или других облика из члана 12. овог закона који су довели до недопуштене концентрације.

ИИИ. ОРГАН ЗА ПРОВОЂЕЊЕ

Члан 20. (Конкуренијски савјет)

(1) Орган за провођење заштите тржишне конкуренције у смислу овог закона је Конкуренијски савјет.

(2) У саставу Конкуренијског савјета дјелују уреди за конкуренцију у Федерацији Босне и Херцеговине и Републици Српској, као организационе јединице изван сједишта Конкуренијског савјета.

Члан 21. (Статус Конкуренијског савјета)

(1) Конкуренијски савјет је самостално тијело које ће осигурати досљедну примјену овог закона на цијелој територији Босне и Херцеговине и има искључиву надлежност у одлучивању о постојању забрањеног конкурентског дјеловања на тржишту.

(2) Конкуренијски савјет има статус правног лица, са сједиштем у Сарајеву.

(3) Средства за провођење надлежности и обављање послова Конкуренијског савјета осигуравају се из Буџета институција Босне и Херцеговине.

Члан 22. (Састав Конкуренијског савјета)

(1) Конкуренијски савјет сачињава шест чланова, који се именују на мандат од шест година, с могућношћу још једног поновног избора. Мандат члана Конкуренијског савјета не може престати прије истека прописаног рока, осим у случајевима предвиђеним чланом 23. овог закона.

(2) Чланови Конкуренијског савјета бирају се из реда признатих стручњака у одговарајућој области, имају статус једнак управним судијама који је неспојив с обављањем било које директне или индиректне, сталне или повремене функције, с изузетком академских дјелатности и рада у стручним и научним тијелима.

(3) Именовање чланова Конкуренијског савјета проводи се на следећи начин:

а) три члана Конкуренијског савјета именује Вијеће министара Босне и Херцеговине, по једног из сва три конститутивна народа;

б) два члана Конкуренијског савјета именује Влада Федерације Босне и Херцеговине;

ц) једног члана Конкуренијског савјета именује Влада Републике Српске.

(4) Вијеће министара Босне и Херцеговине, на приједлог Конкурентијског савјета, именује сваке године именује предсједника из реда чланова Конкурентијског савјета на период од једне године, без права на поновни избор током мандата члана Конкурентијског савјета.

Члан 23.

(Пријевремени престанак мандата)

(1) Мандат члана Конкурентијског савјета може пријевремено престати само у сљедећим случајевима:

а) смрти;

б) оставке;

ц) опозива, на приједлог Конкурентијског савјета из сљедећих разлога:

1) вршења неспојиве функције прописане у члану 22. став (2) овог закона;

2) узастопног неоправданог изостанка с три сједнице Конкурентијског савјета;

3) несавјесног, немарног и лошег рада.

(2) У случају опозива мандата члана Конкурентијског савјета из става (1) тачка ц) овог члана, Конкурентијски савјет одлучује без гласања члана Конкурентијског савјета о чијем се опозиву одлучује.

(3) У случају пријевременог престанка мандата члана Конкурентијског савјета, органи наведени у члану 22. став (3) овог закона именују новог члана Конкурентијског савјета за преостали дио трајања мандата.

Члан 24.

(Начин рада и одлучивања Конкурентијског савјета)

(1) Конкурентијски савјет може пуноважно одлучивати ако сједници присуствује најмање пет чланова Конкурентијског савјета.

(2) Одлуке Конкурентијског савјета доносе се већином гласова присутних чланова, с тим да за сваку одлуку мора гласати најмање по један члан из реда конститутивних народа. Члан Конкурентијског савјета не може бити суздржан од гласања.

(3) Предсједник Конкурентијског савјета овлаштен је да:

а) руководи радом Конкурентијског савјета;

б) заступа и представља Конкурентијски савјет;

ц) сазива и предсједава сједницама Конкурентијског савјета које се одржавају најмање једном мјесечно;

д) саставља дневни ред за сваку сједницу, који може бити допуњен на сједници на захтјев најмање два присутна члана Конкурентијског савјета;

е) потписује све одлуке и друге акте Конкурентијског савјета.

(4) Конкурenciјски савјет доноси Пословник о раду, којим ће дефинирати начин рада, одлучивања, као и друга питања у вези с радом.

Члан 25.
(Надлежности Конкурenciјског савјета)

(1) Конкурenciјски савјет у вршењу својих послова, у складу с овим законом и другим прописима који регулирају конкурenciјску политику у Босни и Херцеговини надлежно је да:

- а) доноси подзаконске акте на основу одредби овог закона и друге подзаконске акте потребне за његово провођење;
- б) прописује дефиниције и обрачунске методе за одређене дјелатности, и то банкарство, осигурање и слично;
- ц) прописује и даје тумачење опћих и посебних дефиниција конкурenciјских појмова, као и обрачунске методе за кључне конкурenciјске појмове;
- д) одлучује о захтјевима за провођење поступка и води поступак;
- е) доноси управне акте којима се окончава поступак пред Конкурenciјским савјетом;
- ф) даје мишљења и препоруке о било ком аспекту конкурenciје, по службеној дужности или на захтјев државног органа, привредног субјекта или удружења;
- г) доноси интерне акте о унутрашњој организацији Конкурenciјског савјета, осим Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији, који се доноси уз сагласност Вијећа министара Босне и Херцеговине;
- х) даје иницијативу за измјене и допуне Закона о конкурenciји;
- и) предлаже Вијећу министара Босне и Херцеговине одлуку о висину износа административних такси у вези с процесним радњама пред Конкурenciјским савјетом.

(2) Конкурenciјски савјет на нацрте и приједлоге закона и других прописа из области које имају утјецаја на тржишну конкурenciју, које су обавезни доставити предлагачи, даје мишљење о њиховој сагласности с овим законом.

(3) Конкурenciјски савјет у провођењу овог закона и других прописа из области конкурenciје може основати стручна и савјетодавна тијела, која му помажу у доношењу одлука.

(4) Конкурenciјски савјет сарађује с међународним и националним организацијама и институцијама из области конкурenciје, на основу чега може давати и тражити податке и информације везане за чињенична или правна питања, укључујући и повјерљиве податке. Приликом размјене повјерљивих података, легитимни пословни интереси заинтересираних привредних субјеката морају се заштитити у складу с прописима.

(5) Конкурenciјски савјет подноси на усвајање Вијећу министара Босне и Херцеговине извјештај о раду као и годишњи извјештај. Усвојен годишњи извјештај о раду Конкурenciјски савјет објављује у јавности.

ИВ. ПОСТУПАК ДОНОШЕЊА ОДЛУКА

Члан 26.
(Правила поступка)

У поступцима пред Конкурентијским савјетом, уколико другачије није прописано овим законом, примјењује се Закон о управном поступку (“Службени гласник БиХ”, број 29/02).

Члан 27.
(Покретање поступка)

(1) Конкурентијски савјет покреће поступак, у смислу овог закона, по службеној дужности или на основу захтјева странке.

(2) Конкурентијски савјет покренут ће поступак по службеној дужности ако постоји основана сумња да се значајно спречава, ограничава и нарушава тржишна конкуренција.

(3) Захтјев за покретање поступка пред Конкурентијским савјетом, у складу с одредбама овог закона, може поднијети:

- а) свако правно или физичко лице које за то има правни или економски интерес;
- б) привредне коморе, удружења послодаваца и предузетника;
- ц) удружења потрошача;
- д) органи извршне власти у Босни и Херцеговини.

Члан 28.
(Захтјев за покретање поступка)

(1) Захтјев за покретање поступка пред Конкурентијским савјетом мора садржавати:

- а) назив сједишта правног лица, односно име и презиме и пребивалиште овлаштеног физичког лица подносиоца захтјева;
- б) податке из којих се може одредити против кога се подноси захтјев;
- ц) опис чињеничног стања, праксе или околности које су разлог за подношење захтјева.

(2) Уз захтјев за покретање поступка, подносилац захтјева може приложити, а нарочито:

- а) исправе и друге доказе којима располаже те којима се потврђују наводи из става (1) тачка ц) овог члана;
- б) процјену релевантног тржишта;
- ц) процјену тржишног удјела подносиоца захтјева те тржишних удјела конкурената на тржишту;

- д) извод из судског регистра, дозвола за рад или друге одговарајуће исправе о регистрацији подносиоца захтјева;
- е) годишњи извјештај, финансијске извјештаје или друге рачуноводствене документе подносиоца захтјева за финансијску годину која претходи подношењу захтјева.

(3) Даном пријема захтјева сматра се дан када је Конкурентијски савјет примило комплетне и уредне податке из става (1) овог члана. Конкурентијски савјет обавијестит ће у писаној форми подносиоца захтјева достављањем потврде о пријему комплетног и уредног захтјева.

Члан 29.

(Захтјев за појединачно изузеће споразума)

(1) Уз захтјев за појединачно изузеће споразума прилаже се:

- а) оригинал или овјерени пријепис, односно овјерени пријевод споразума, ако службени текст споразума није на службеним језицима који су у употреби у Босни и Херцеговини;
- б) извод из судског регистра, дозвола за рад, или друге одговарајуће исправе о регистрацији подносиоца захтјева;
- ц) годишњи извјештај или финансијски извјештај те друге рачуноводствене исправе за финансијску годину која претходи склапању споразума (сви учесници споразума);
- д) друге податке за које Конкурентијски савјет утврди да су неопходни.

(2) Уз захтјев за појединачно изузеће споразума може се приложити:

- а) процјена релевантног тржишта;
- б) процјена тржишних удјела учесника споразума те њихових конкурената на тржишту.

(3) Конкурентијски савјет обавијестит ће у писаној форми подносиоца захтјева, достављањем потврде, о пријему комплетног и уредног захтјева.

Члан 30.

(Документација уз пријаву концентрације)

(1) Уз пријаву концентрације прилаже се:

- а) оригинал правног основа концентрације или овјерени пријепис, односно и овјерени пријевод, ако службени текст оригинала правног основа концентрације није на службеним језицима који су у употреби у Босни и Херцеговини;
- б) годишње финансијске извјештаје за учеснике концентрације за финансијску годину која претходи концентрацији;
- ц) остале податке уређене подзаконским актима уз овај закон.

(2) Подносилац пријаве концентрације дужан је навести у пријави да ли намјерава поднијети захтјев за оцјену концентрације неком другом тијелу овлашћеном за оцјену концентрације изван територије Босне и Херцеговине или је већ такав захтјев поднио, те доставити одлуку тог органа уколико је већ иста донесена.

(3) Конкурентијски савјет обавијестит ће у писаној форми подносиоца пријаве достављањем потврде о пријему комплетне и уредне пријаве.

Члан 31.

(Допуна захтјева и одустајање од захтјева)

(1) Ако подносилац захтјева за покретање поступка пред Конкурентијским савјетом при подношењу захтјева не достави податке у смислу овог закона, Конкурентијски савјет тражит ће допуну података од подносиоца захтјева.

(2) Ако подносилац захтјева у року од осам дана не поступи по тражењу Конкурентијског савјета из става (1) овог члана, сматра се да је одустао од захтјева. У посебним случајевима, Конкурентијски савјет на захтјев странке може продужити рок за додатних 15 дана, ако постоје оправдани разлози за то.

Члан 32.

(Закључак о покретању поступка)

(1) Конкурентијски савјет доноси закључак о покретању поступка по службеној дужности или након пријема захтјева, у смислу одредби овог закона. Закључак о покретању поступка нарочито садржи:

- а) ознаку предмета на који се закључак односи;
- б) одредбе овог закона на основу којих се покреће поступак;
- ц) захтјев за доставу релевантне документације.

(2) Конкурентијски савјет дужно је донијети закључак о покретању поступка у року од 30 дана од дана пријема комплетног и уредног захтјева.

(3) Против закључка о покретању поступка није допуштена жалба.

Члан 33.

(Одговор на захтјев)

(1) Конкурентијски савјет по један примјерак закључка о покретању поступка и захтјева за покретање поступка из чл. 27. и 28. овог закона доставит ће на одговор странци против које је поступак покренут, те лицима за које је утврђено да имају својство странке, осим података који се сматрају пословном тајном у смислу члана 38. овог закона.

(2) Одговор се даје у року који одреди Конкурентијски савјет у сваком појединачном случају, а који не може бити краћи од осам дана нити дужи од 30 дана.

(3) У остављеном року странка је дужна Конкуренцијском савјету доставити тражени одговор и друге информације, те остале прилоге и документацију која се односи на захтјев.

(4) Изузетно од ст. (2) и (3) овог члана, странка може из оправданих разлога тражити продужење рока за доставу одговора. Конкуренцијски савјет може одобрити продужење рока најдуже за 30 дана.

(5) Ако странка не поступи по захтјеву и у роковима које јој одреди Конкуренцијски савјет или ако изјави да није у могућности поступити по захтјеву, Конкуренцијски савјет преузет ће неопходне радње прописане Поглављем В. овог закона, а чињенице и околности релевантне за поступак утврдит ће по службеној дужности на основу властитих сазнања, расположивих података и документације.

Члан 34. (Провођење поступка)

(1) Конкуренцијски савјет, након донесеног закључка о покретању поступка, именује одговорног члана Конкуренцијског савјета који руководи поступком и одређује службено лице задужено за вођење поступка (у даљњем тексту: службено лице).

(2) Службено лице дужно је приликом провођења поступка слиједити упутства одговорног члана Конкуренцијског вијећа из става (1) овог члана и редовно достављати информације и документе прикупљене током провођења поступка.

(3) Одговорни члан Конкуренцијског савјета, службено лице и друга лица која пружају стручну помоћ у вођењу поступка обављају службене радње на основу овлаштења у писаној форми или налога Конкуренцијског савјета. У налогу се посебно наводи предмет и сврха вођења поступка, као и казне предвиђене у случају ометања или дате непотпуне, нетачне или обмањујуће информације.

(4) Одговорни члан Конкуренцијског савјета, службено лице и друга лица дужна су прије почетка обављања службене радње показати овлаштење или налог Конкуренцијског савјета.

Члан 35. (Прикупљање података)

(1) У провођењу поступка, странке и друга правна и физичка лица дужна су на захтјев Конкуренцијског вијећа или службеног лица:

- а) доставити сва потребна обавјештења у форми писаних поднесака или усмених изјава те доставити на увид потребне податке и документацију без обзира на којем се медију налазе;
- б) омогућити непосредан увид у све пословне просторије, сву непокретну и покретну имовину, пословне књиге, базе података и другу документацију, и у томе не може бити спријечен пословном, државном или техничком тајном;

- ц) доставити потребне податке и обавјештења другим лицима која могу допринијети рјешавању и појашњењу одређених питања о спречавању, ограничавању или нарушавању тржишне конкуренције;
- д) омогућит ће обављање других неопходних радњи ради утврђивања свих релевантних чињеница у поступку.

(2) Ако постоји основана сумња да странке или друга лица имају у посједу исправе или друга средства значајна за утврђивање материјалне истине у поступку, од надлежног суда затражит ће се издавање налога у писаној форми за претрес стана, односно просторије и других лица те запљена предмета и документације странака или других лица.

(3) Захтјев из става (1) овог члана мора садржавати правни основ, предмет и сврху захтјева, рок за његово провођење те казне за непоступање по овом захтјеву прописане овим законом.

Члан 36. **(Терет доказивања)**

(1) У било ком захтјеву за примјену важећих одредби о конкуренцији из овог закона терет доказивања је на странци која је поднијела захтјев за покретање поступка.

(2) Привредни субјект или удружење привредних субјеката који имају добит или су изузети према члану 4. став (3) или чл. 5. и 7. овог закона сnose терет доказивања.

Члан 37. **(Право увида у спис)**

(1) Странке у поступку пред Конкурентијским савјетом имају право увида у спис предмета.

(2) Конкурентијски савјет на захтјев странке направит ће копију списка или појединих исправа достављених од других странака

(3) Захтјев за увид у спис из става (1) овог члана подноси се у писаној форми Конкурентијском савјету. Конкурентијски савјет одредит ће термин за увид у спис у року од осам дана од дана пријема захтјева.

(4) Изузетно од одредби ст. (1) и (2) овог члана, не могу се разгледати, преписивати нити копирати нацрти аката Конкурентијског савјета, службени реферати, записници сједница Конкурентијског савјета, интерна упутства и забиљешке о предмету те друге исправе и документи који се сматрају пословном тајном у смислу члана 38. овог закона.

Члан 38. **(Пословна тајна)**

(1) Чланови Конкурентијског савјета, службена лица и друго особље дужни су чувати пословну тајну, без обзира на начин на који су је дознали, а обавеза чувања пословне тајне траје и након престанка рада у овом органу.

(2) Под пословном тајном из става (1) овог члана нарочито се подразумева:

- а) све оно што је као пословна тајна одређено законом или другим прописом;
- б) све оно што је као пословна тајна одређено опћим или другим актом странака у поступку или других лица;
- ц) све оно што су странке у поступку или друга лица посебно означили као пословну тајну.

(3) Изузетно од одредби ст. (1) и (2) овог члана, неће се сматрати пословном тајном подаци и документи који су на било који начин били јавно доступни, односно који се јавно објављују на основу посебних прописа.

Члан 39. **(Усмена расправа)**

(1) Одржавање усмене расправе обавезно је у свим предметима када се ради о странкама са супротним интересима. Усмена расправа је, у правилу, јавна.

(2) Изузетно од одредби става (1) овог члана, када се након пријема изјашњавања у писаној форми странке против које се води поступак утврди да међу странкама није спорно чињенично стање и не постоје друге сметње за доношење рјешења може се и без заказивања усмене расправе донијети рјешење.

(3) Усмена расправа одржат ће се у сваком предмету када се то сматра корисним.

(4) Ако било која од позваних странака, односно њихов пуномоћник, не дође на прву усмену расправу, она се, у правилу, одгађа и заказује се нова.

(5) Ако било која од позваних странака, односно њихов опуномоћеник, не дође на следећу усмену расправу, заказану на основу става (4) овог члана, у правилу, неће се заказивати нова усмена расправа, већ се у поступку одлучује на основу властитих сазнања, доступних података и документације.

Члан 40. **(Привремена мјера)**

(1) Конкуренцијски савјет може донијети рјешење о привременој мјери, на основу прелиминарно утврђене повреде, када сматра да поједине радње спрјечавају, ограничавају или нарушавају тржишну конкуренцију, у смислу овог закона, пријете настанку директног штетног утјечаја за поједине привредне субјекте, односно поједине гране привреде или за интересе потрошача.

(2) У рјешењу о привременој мјери из става 1. овог члана, Конкуренцијски савјет може наложити обуставу поступања, испуњење посебних услова или друге мјере потребне за уклањање штетног спречавања, ограничавања или нарушавања тржишне конкуренције. Трајање привремене мјере, у правилу, не може трајати дуже од три мјесеца, али ју је могуће продужити уколико је то потребно и оправдано.

Члан 41.
(Трајање поступка)

(1) Након доношења закључка о покретању поступка, Конкурентијски савјет дужно је донијети коначно рјешење у року:

- а) од шест мјесеци за утврђивање забрањених споразума из члана 4. овог закона;
- б) од три мјесеца за утврђивање појединачног изузећа из члана 5. овог закона;
- ц) од четири мјесеца за утврђивање злоупотребе доминантног положаја из члана 11. овог закона
- д) од три мјесеца за утврђивање оцјене концентрације из члана 18. овог закона

(2) Ако у року из става (1) овог члана, Конкурентијски савјет не донесе коначно рјешење, у случајевима када оцијени да је за утврђивање чињеничног стања и оцјену доказа потребно извршити допунско вјештачење или анализе, или када је ријеч о осјетљивим привредним гранама или тржиштима, може продужити рок за доношење коначног рјешења до три мјесеца, о чему је обавезно у писаној форми обавијестити странке у поступку.

Члан 42.
(Управни акти Конкурентијског савјета)

(1) У смислу члана 25. овог закона, Конкурентијски савјет посебно доноси рјешења којима се:

- а) оцјењује усклађеност споразума с одредбама овог закона;
- б) утврђује изузеће споразума на основу члана 5. овог закона;
- ц) утврђује злоупотреба доминантног положаја на основу чл. 10. и 11. овог закона;
- д) оцјењује допуштеност концентрација на основу члана 18. овог закона;
- е) одређују привремене мјере на основу члана 40. овог закона;
- ф) одређују посебне мјере за поновно успостављање ефикасне тржишне конкуренције код забрањених концентрација на основу члана 18. овог закона;

(2) Осим рјешења из става (1) овог члана, Конкурентијски савјет доноси и друга рјешења, закључке и друге акте на основу одредби овог закона.

Члан 43.
(Коначна рјешења Конкурентијског савјета)

(1) Након завршетка поступка одговорни члан Конкурентијског савјета доставља Конкурентијском савјету извјештај о проведеном поступку с приједлогом рјешења.

(2) Конкурентијски савјет на сједници доноси коначно рјешење да ли постоји повреда овог закона.

(3) Рјешење из става 2. овог члана може садржавати препоруке и/или санкције и остале мјере за странке у поступку.

(4) Конкурентијски савјет може, прије доношења коначног рјешења, у писаној форми обавијестити странке о садржају рјешења које намјерава донијети.

(5) Конкурентијски савјет, на захтјев странке или по служеној дужности, може поново преиспитати рјешење у сљедећим случајевима:

- а) гдје је била стварна промјена у чињеницама на којима је било засновано то рјешење, а од значајног су утјецаја на тржишну конкуренцију;
- б) гдје странке у поступку дјелују у супротности с обавезама које је утврдило Конкурентијски савјет;
- ц) гдје је рјешење засновано на непотпуним, нетачним или лажним информацијама које су дале странке у поступку.

(6) Рјешење које доноси Конкурентијски савјет није од утјецаја на евентуалну кривичну и/или грађанску одговорност о којој одлучују надлежни судови.

(7) Конкурентијски савјет, у сврху оцјене датог случаја, може се користити судском праксом Европског суда правде и одлукама Европске комисије.

Члан 44. **(Објављивање одлука)**

(1) Одлуке Конкурентијског савјета достављају се странкама у поступку и објављују у “Службеном гласнику БиХ”, службеним гласилима ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

(2) У одлукама из става (1) овог члана објавит ће се имена странака у поступку, главни садржај одлуке, укључујући и казне које су изречене. Конкурентијски савјет водит ће рачуна о легитимним интересима привредних субјеката у смислу заштите њихових пословних тајни.

Члан 45. **(Примјена одлука и других аката Конкурентијског савјета)**

Одлуке Конкурентијског савјета обавезујуће су на цијелој територији Босне и Херцеговине и примјењују се даном објављивања.

Члан 46. **(Судска заштита)**

(1) Одлука Конкурентијског савјета је коначна.

(2) Незадовољна странка у поступку може покренути управни спор пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од пријема одлуке, односно од дана објављивања одлуке.

Члан 47. **(Принудно извршење одлука Конкурентијског савјета)**

(1) Ако странке у поступку не проводе или не извршавају одлуку, Конкурентијски савјет може затражити правну помоћ надлежних органа за њихово принудно извршење.

(2) У захтјеву за правну помоћ Конкурентијски савјет мора тачно навести врсту тражене мјере за принудно извршење.

(3) У примјени принудних мјера надлежни органи дужни су поступити по захтјеву Конкурентијског савјета, придржавајући се мјера наведених у захтјеву.

V. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 48.

(Новчане казне за теже повреде Закона)

(1) Новчаном казном у износу навише до 10 % вриједности укупног годишњег прихода привредног субјекта, из претходне године која је претходила години у којој је наступила повреда закона, казнит ће се привредни субјект или физичко лице, ако:

- а) склопи забрањени споразум или на који други начин учествује у споразуму којим је нарушена, ограничена или спријечена тржишна конкуренција у смислу члана 4. овог закона;
- б) злоупотрејеби доминантни положај на начин прописан одредбама члана 10. овог закона;
- ц) учествује у провођењу забрањене концентрације привредних субјеката у складу с одредбама члана 13. овог закона;
- д) не поступи по одлукама Конкуренцијског савјета из члана 42. овог закона;
- е) проведе концентрацију без претходног рјешења о концентрацији у смислу члана 18. став (9) овог закона

(2) Конкуренцијски савјет може изрећи одговорним лицима привредног субјекта из става (1) овог члана новчане казне у износу од 15.000 КМ до 50.000 КМ.

Члан 49.

(Новчане казне за остале повреде Закона)

(1) Конкуренцијски савјет може изрећи привредним субјектима новчане казне које не прелазе 1% од укупног прихода у претходној години пословања, ако:

- а) не поступи по захтјеву у смислу чл. 33. и 35. овог закона достављајући нетачне или погрешне информације или не осигурају потребне информације у оквиру датог рока;
- б) не поднесу пријаву намјере концентрације у смислу члана 16. овог закона;
- ц) доставе нетачне или погрешне информације у поступку оцјене концентрације у смислу чл. 16., 17. и 18. овог закона;
- д) не поступају по рјешењу или закључку Конкуренцијског савјета у смислу члана 42. став (1) тачка г) овог закона или по налогу надлежног суда.

(2) Конкуренцијски савјет може изрећи и одговорним лицима привредних субјеката из става (1) овог члана новчане казне у износу од 5.000 КМ до 15.000 КМ.

Члан 50.
(Периодично плаћање казне)

(1) Конкуренцијски савјет може одредити странкама у поступку периодично плаћање казне које не прелази 5% од просјечног дневног прихода у претходној години.

(2) Конкуренцијски савјет подзаконским актом ближе ће дефинирати начин периодичног плаћања казне.

Члан 51.
(Казна за лица која нису странке у поступку)

Конкуренцијски савјет може изрећи новчане казне за правна и/или физичка лица која нису странке у поступку у случајевима непоступања по захтјеву или налогу Конкуренцијског савјета у смислу чл. 33. и 35. овог закона, и то:

а) за правна лица у износу од 5.000 КМ до 15.000 КМ;

б) за одговорна лица у правним лицима у износу од 1.500 КМ до 3.000 КМ;

ц) за физичка лица у износу од 1.500 КМ до 3.000 КМ.

Члан 52.
(Одређивање висине казни)

Конкуренцијски савјет приликом одређивања висине новчане казне узет ће у обзир намјеру и трајање повреде којом су повређене одредбе овог закона.

Члан 53.
(Наплаћивање казни)

(1) Новчане казне из чл. 48. и 49. овог закона односе се и на удружења привредних субјеката.

(2) Ако је удружењу привредних субјеката изречена новчана казна, имајући у виду приход његових чланова, а удружење није солвентно, оно је обавезно од својих чланова тражити допринос да би се покрио износ новчане казне.

(3) Ако се доприноси не уплате удружењу у датом року који је одредило Конкуренцијски савјет, може се захтијевати плаћање новчане казне од било ког привредног субјекта који је члан удружења.

Члан 54.
(Процедура ублажавања казни)

(1) Конкурентијски савјет може процентуално смањити или укинути новчану казну привредном субјекту за повреду одредби члана 4. овог закона ако привредни субјект добровољно осигура доказе битне за утврђивање повреде и ако у моменту предаје доказа престане са забрањеним дјеловањем.

(2) Уколико привредни субјект оствари добровољну сарадњу из става (1) овог члана, Конкурентијски савјет може у потпуности или дјелимично ослободити привредни субјект од новчане казне.

(3) Конкурентијски савјет ће ублажавање односно ослобађање од казне, у смислу ст. (1) и (2) овог члана, примијенити у случајевима:

а) када је доказ достављен у тренутку када Конкурентијски савјет нема неопходних информација за покретање поступка по службеној дужности;

б) када привредни субјект ефикасно сарађује с Конкурентијским савјетом током цијелог поступка;

ц) ако је у вријеме давања доказа привредни субјект прекинуо своје учешће у споразуму, договору или заједничкој пракси и не обавезује друге привредне субјекте да учествују у споразуму.

(4) Конкурентијски савјет подзаконским актом ће детаљније одредити процедуру ублажавања односно ослобађања од казне.

Члан 55.
(Рок застаре за изрицање казни)

(1) Рок застаре за изрицање новчане казне из члана 48. овог закона наступа након истека рока од пет година, док застара за изрицање новчане казне из чл. 49. и 50. овог закона наступа након истека рока од три године.

(2) Рок застаре рачунат ће се и од дана када је учињена повреда. У случају настављања или поновног кршења закона, рок ће се рачунати од дана престанка повреде.

(3) Свака радња коју подузме Конкурентијски савјет с циљем провођења поступка или поступака због повреде овог закона прекинут ће рок застаре за изрицање новчаних казни или периодичних новчаних казни. Рок застаре бит ће прекинут на дан када је одређена радња била најављена најмање једном привредном субјекту или удружењу привредних субјеката који су учествовали у повреди закона. Радње које прекидају трајање рока застаре односе се на:

а) захтјева у писаној форми за информацијама од Конкурентијског савјета;

б) одобрења у писаној форми за провођење поступка које је Конкурентијски савјет издало свом службеном лицу;

ц) покретање поступака од Конкурентијског савјета;

д) обавјештење о закључку о покретању поступка Конкурентијског савјета.

(4) Прекидање рока застаре односит ће се на све привредне субјекте који су учествовали у повреди.

(5) Сви прекиди рока застаре поново ће почети. Рок застаре истећи ће најкасније на дан када је вријеме предвиђеног рока истекло два пута а да Конкурентијски савјет није одредило новчану казну или периодичну новчану казну.

Члан 56.
(Рок застаре за извршење новчаних казни)

(1) Застара за извршење новчаних казни из чл. 48., 49. и 50. овог закона наступа након истека рока од пет година.

(2) Рок застаре рачунат ће се од дана када је рјешење постало коначно.

(3) Рок застаре прекида се:

- а) објављивањем рјешења којим се мијења првобитни износ новчане казне или периодичног плаћања казне или одбијања тужбе за промјену;
- б) сваки поступак Конкурентијског савјета који има за циљ извршење плаћања новчане казне или периодичног плаћања казне.

(4) Прекидом рока застаре рок се почиње поново рачунати.

(5) Рок застаре за извршење новчане казне прекида се за временски период:

- а) док је одобрено вријеме исплате;
- б) док је обустављено извршење плаћања према одлуци надлежног суда.

ВИ. ПРИЈЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 57.
(Пријелазни период)

(1) Послове уреда за конкуренцију успостављених овим законом до 31. децембра 2005. године обављају Уреди за конкуренцију и заштиту потрошача (у даљњем тексту: УКЗП) основани на основу Закона о конкуренцији ("Службени гласник БиХ", број 30/01).

(2) Од 1. јануара 2006. године дио УКЗП који обављају послове из области конкуренције настављају обављати послове у саставу Конкурентијског вијећа у складу с чланом 20. овог закона.

(3) Од 1. јануара 2006. надлежности УКЗП из области заштите потрошача обављају тијела успостављена прописима из области заштите потрошача.

(4) Од 1. јануара 2006. Конкурентијски савјет преузет ће запосленике УКЗП који обављају послове у области конкуренције, у складу са Законом о државној служби у институцијама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 19/02, 35/03, 4/04, 17/04, 26/04 и 37/04), као и опрему и основна средства која им припадају.

(5) Статус запослених у УКЗП који обављају послове заштите потрошача бит ће регулиран прописима из области заштите потрошача.

(6) Број запослених у УКЗП који обављају послове у области конкуренције до 31. децембра 2005. не може се повећавати без сагласности Конкурenciјског савјета.

Члан 58.
(Доношење подзаконских аката)

Конкурenciјски савјет у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу Закона донијет ће подзаконске и друге акте који се односе на провођење одредби овог закона.

Члан 59.
(Раније покренути поступци)

Поступци започети пред Конкурenciјским савјетом према одредбама Закона о конкуренцији (“Службени гласник БиХ”, број 30/01), а нису окончани до дана ступања на снагу овог закона, наставит ће се по одредбама овог закона.

Члан 60.
(Приходи од такси и новчаних казни)

Таксе и новчане казне, изречене одлукама Конкурenciјског савјета, приходи су Буџета институција Босне и Херцеговине.

Члан 61.
(Објава)

Даном ступања на снагу овог закона, престаје да важи Закон о конкуренцији (“Службени гласник БиХ”, број 30/01), осим одредби које се односе на надлежности УКЗП које се примјењују до 31. децембра 2005. године.

Члан 62.
(Ступање на снагу)

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику БиХ”, а објавит ће се у службеним гласилима ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

ПС БиХ број 193/05
29. јуна 2005. године
Сарајево

Предсједавајући
Представничког дома
Парламентарне скупштине БиХ
Шефик Џаферовић

Предсједавајући
Дома народа
Парламентарне скупштине БиХ
Велимир Јукић

Извод из Закона о измјенама и допунама Закона о конкуренцији („Службени гласник БиХ“, број 80/09)

Члан 22.

Конкуренцијски савјет ће, у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона, ускладити подзаконске и друге акте који се односе на провођење одредби овог закона.

Члан 23.

Поступци започети пред Конкуренцијским савјетом, а који нису окончани до дана ступања на снагу овог закона, бит ће настављени по одредбама Закона о конкуренцији („Службени гласник БиХ“, бр. 48/05 и 76/07).